A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2020. október 8.*

„Előzetes döntéshozatal – Védjegyek – 2008/95/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Védjegyoltalomban részesíthető megjelölések – Megkülönböztető képesség – Egy szolgáltatás tekintetében bejelentett, olyan színes motívumokból álló megjelölés védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem, amelyeket az e szolgáltatás nyújtásához használt tárgyakon való elhelyezésre szánnak – E megjelölés megkülönböztető képességének értékelése – Szempontok”

A C-456/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (stockholmi fellebbviteli bíróság mint szellemi tulajdoni és gazdasági ügyekben eljáró fellebbviteli bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2019. június 14-én érkezett, 2019. június 14-i határozatával terjesztett elő

az **Aktiebolaget Östgötatrafiken**

és

a **Patent- och registreringsverket**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, Juhász E. (előadó) és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Aktiebolaget Östgötatrafiken képviseletében R. Berzelius és F. Weyde, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében É. Gippini Fournier, K. Simonsson és G. Tolstoy, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: svéd.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem lényegében a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 299., 25. o.) 3. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az Aktiebolaget Östgötatrafiken és a Patent- och registreringsverket (szellemi tulajdoni hivatal, Svédország) között egy védjegybejelentés elutasítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2008/95 irányelv

3 A 2008/95 irányelv „Védjegyoltalomban részesíthető megjelölés” című 2. cikke a következőképpen rendelkezett:

„Védjegyoltalomban részesülhet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, továbbá az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.”

4 Ezen irányelv „Kizáró, illetve törlési okok” című 3. cikke kimondta:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés

[…]

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

[…]

(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, illetve a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés használata révén a bejelentés bejelentési napját megelőzően megszerezte a megkülönböztető képességet. Ezen túlmenően bármelyik tagállam előírhatja, hogy ezt a szabályt akkor is alkalmazni kell, ha a megjelölés a megkülönböztető képességet a bejelentés bejelentési napját vagy a lajstromozás napját követően szerezte meg.

[…]”

5 A 2008/95 irányelvet 2019. január 15-i hatállyal hatályon kívül helyezte a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 336., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 325. o.; HL 2016. L 110., 5. o.).

A 2015/2436 irányelv

6 A 2015/2436 irányelvnek „A védjegyoltalomban részesíthető megjelölés” című 3. cikke a következő szöveget tartalmazza:

„Védjegyoltalomban részesülhet minden megjelölés, így különösen […] ábra, […] szín, továbbá az áru vagy az áru csomagolásának formája, […] amely alkalmas arra, hogy:

a) valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól;

[…]”

7 Ezen irányelv „Feltétlen kizáró, illetve törlési okok” című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha

[…]

b) a védjegy nem alkalmas a megkülönböztetésre;

[…]

(4) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján a megjelölés nem zárható ki a védjegyoltalomból, ha használata révén a bejelentés napját megelőzően megszerezte a megkülönböztető képességet. A védjegy továbbá nem törölhető ugyanezen okok alapján, ha használata révén a törlésre irányuló kérelem benyújtásának napját megelőzően megszerezte a megkülönböztető képességet.

(5) Bármelyik tagállam előírhatja, hogy a (4) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a megjelölés a megkülönböztető képességet a bejelentés napját követően, de a lajstromozás napját megelőzően szerezte meg.”

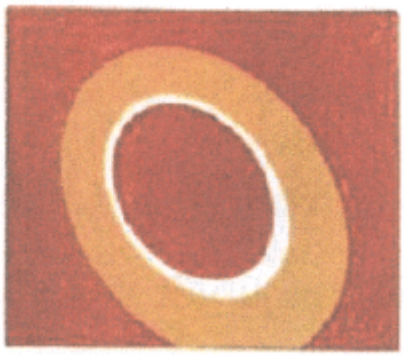
8 Az említett irányelv „Átültetés a nemzeti jogba” című 54. cikkének megfelelően a tagállamoknak legkésőbb 2019. január 14-ig át kellett ültetniük többek között az irányelv 3–6. cikkét.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 Az alapeljárás felperese a svéd szellemi tulajdoni hivatalnál a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó járművek segítségével nyújtott szolgáltatások és szállítási szolgáltatások tekintetében 363521–363523. számon lajstromozott ábrás védjegyek jogosultja.

10 Ezen ábrás védjegyek ábrázolása a következő:

– 363521. sz.

– 363522. sz.

– 363523. sz.

11 2016. november 23-án az alapeljárás felperese a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó, különféle, járművek segítségével nyújtott szolgáltatások és szállítási szolgáltatások tekintetében három védjegybejelentést nyújtott be a svéd szellemi tulajdoni hivatalhoz.

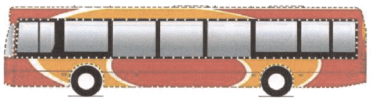
12 E három bejelentéshez a következő leírást mellékelték: „Járműveknek az ábrák szerinti piros, fehér és narancssárga színezése”. Az alapeljárás felperese ezenfelül pontosította, hogy e kérelmek nem terjednek ki maguknak a járműveknek a formájára, illetve az azt borító fekete vagy szürke színű felületekre.

13 2017. augusztus 29-i határozatával a svéd szellemi tulajdoni hivatal elutasította az említett kérelmeket, azzal az indokkal, hogy a védjegyjog alapján lajstromoztatni kívánt megjelölések csupán dekoratív jellegűek, azokat nem lehet olyan megjelölésekként érzékelni, amelyek alkalmasak arra, hogy megkülönböztessék az ugyanezen bejelentésekben szereplő szolgáltatásokat, és így nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel.

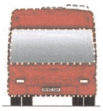
14 Az alapeljárás felperese e határozatot megtámadta a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság, Svédország) előtt.

15 Keresetének alátámasztásaként rámutatott, hogy a bejelentett védjegyek különböző méretű, piros, narancssárga és fehér színű ellipszisekből álló „pozícióvédjegyek”, amelyek meghatározott méretűek, és azokat a szállítási szolgáltatások nyújtását lehetővé tévő autóbuszokon és vonatokon konkrétan meghatározott helyekre helyezik fel.

16 A bejelentett védjegyek következő ábráit nyújtotta be, a járművek körvonalait szaggatott vonallal jelölve, annak nyilvánvalóvá tétele érdekében, hogy a kért oltalom nem terjed ki e járművek formájára:

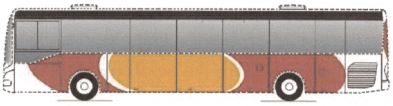
Oldalnézet

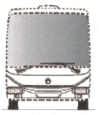
Elölnézet

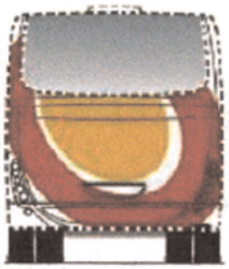
Hátulnézet

Oldalnézet

Elölnézet

Hátulnézet

Oldalnézet

Elöl- és hátulnézet

17 Az alapeljárás felperese ezenkívül előadta, hogy a bejelentett védjegyek a 363521–363523. számon lajstromozott védjegyek által keltett benyomáshoz hasonlítható benyomást keltenek, és hogy az előbbiek megkülönböztető képességét nem kell eltérően értékelni pusztán azért, mert az a rendeltetésük, hogy azokat a szállítási szolgáltatás nyújtásához használt járműveken meghatározott módon helyezzék el. Általánosabban hozzátette, hogy a különböző személyszállítással foglalkozó társaságok saját grafikáikat vagy színezésüket a járműveiken úgy helyezik el, hogy az általuk nyújtott szolgáltatások igénybevevői e grafikákat vagy színezéseket a kereskedelmi származás jelzésének tekintik.

18 A svéd szellemi tulajdoni hivatal viszont arra hivatkozott, hogy az alapügy tárgyát képező védjegyek ábrás elemeinek oltalmát nem elvont módon kérték, hanem azért, hogy ezen ábrás elemeket az alapügy felperese által használt gépjárműveken megjeleníthessék. Mivel a megkülönböztető képességet egészében kell értékelni, és mivel a kereskedelmi szállítójárműveket gyakran díszítik színes motívumokkal, a fogyasztókkal előbb meg kell ismertetni ezeket az elemeket annak érdekében, hogy azt lehessen megállapítani, hogy valóban védjegyről van szó, máskülönben azokat a fogyasztók csupán díszítőelemeknek fogják tekinteni. Figyelemmel az érintett gazdasági ágazatban használt szállítójárművek színezése és díszítése terén fennálló sokféleségre, az alapügy tárgyát képező megjelöléseket a fogyasztók csak akkor tudják a kereskedelmi származás jelölésének tekinteni, ha az az ágazat normáitól vagy szokásaitól kellőképpen eltér, ami a jelen esetben nem áll fenn.

19 2018. március 29-i ítéletével a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) elutasította az alapeljárás felperese által benyújtott keresetet, azzal az indokkal, hogy a szolgáltatott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak megállapításához, hogy a védjegyjog alapján oltalomban részesíteni kért megjelölések színei és formája ilyen mértékben eltérnének attól, ahogyan más vállalkozások a járműveiket díszítik, és ennélfogva nem volt úgy tekinthető, hogy e megjelöléseket az érintett közönség a kereskedelmi származás jelzéseként észleli.

20 Az alapeljárás felperese ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolenhez (stockholmi fellebbviteli bíróság mint szellemi tulajdonjogi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság, Svédország).

21 E bíróság rámutat arra, hogy a 2015/2436 irányelv 3. cikkében kimondott alapvető követelmény, hogy ahhoz, hogy védjegyoltalom tárgyát képezhesse, a megjelölésnek megkülönböztető képességgel kell rendelkeznie.

22 E tekintetben hangsúlyozza, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely megjelölés megkülönböztető képességének érintett közönség általi észlelése nem feltétlenül azonos, aszerint, hogy a szóban forgó védjegy magának az árunak a külső megjelenéséből álló térbeli védjegy, vagy pedig szó- illetve ábrás védjegy. Ugyanis, mivel az átlagos fogyasztók nem szoktak az áruk származására következtetni azok formája vagy a csomagolásuk formája alapján, a térbeli védjegyek megkülönböztető képességének megállapítása nehezebbnek bizonyulhat, mint a szó- vagy ábrás védjegyeké. Ezért, amint azt a Bíróság kimondta, a termék külső megjelenésével összetéveszthető megjelölés csak akkor tekinthető megkülönböztető képességgel rendelkezőnek, ha jelentős mértékben eltér az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

23 A szolgáltatást jelölő védjegyeket illetően ugyanezen bíróság megemlíti, hogy a 2014. július 10-i Apple ítélet (C-421/13, EU:C:2014:2070) 20. pontjában a Bíróság kimondta, hogy valamely üzlethelyiség belső kialakítása alkalmas lehet arra, hogy valamely vállalkozás áruit és szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól, amennyiben a megjelenített belső kialakítás jelentősen eltér az érintett üzletágban alkalmazott normáktól vagy bevett szokásoktól.

24 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor megjegyzi, hogy ebben az ítéletben a Bíróság nem pontosította, hogy milyen feltételek mellett kell alkalmazni az ágazat normáihoz és szokásaihoz képest fennálló jelentős eltérés követelményét a szolgáltatást jelölő védjegyek esetében.

25 Ezenfelül hangsúlyozza, hogy ugyanebben az ítéletben a Bíróság nem elemezte, hogy a szóban forgó védjegy nem volt-e független azon tárgyak külső megjelenésétől, amelyek lehetővé tették azon szolgáltatások nyújtását, amelyek tekintetében e védjegyet lajstromozták.

26 Így a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a szállítási szolgáltatást nyújtó személy járműveinek bizonyos részein való elhelyezésre szánt megjelölések megkülönböztető képességének értékelésénél figyelembe kell-e venni azt, hogy az ilyen megjelölések jelentős mértékben eltérnek-e az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

27 E körülmények között a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (stockholmi fellebbviteli bíróság mint szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

1) Úgy kell-e értelmezni a [2015/2436] irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy egy szolgáltatásokat jelölő védjegy lajstromozására irányuló olyan bejelentés esetében, amely a szolgáltatások nyújtására használt fizikai tárgyak felületének nagy részét lefedő, egy adott pozícióban elhelyezett megjelölésre vonatkozik, meg kell vizsgálni, hogy a védjegy független-e az érintett tárgyak külső megjelenésétől?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a védjegynek jelentős mértékben el kell-e térnie az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól ahhoz, hogy a védjegy megkülönböztető képességgel rendelkezőnek legyen tekinthető?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

28 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a védjegybejelentések elutasítását illetően a védjegybejelentések időpontja döntő jelentőségű az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából (lásd analógia útján: 2020. január 29-i Sky és társai ítélet, C-371/18, EU:C:2020:45, 49. pont).

29 A jelen esetben, mivel az alapügy tárgyát képező védjegybejelentéseket 2016. november 23-án nyújtották be, vagyis akkor, amikor a 2015/2436 irányelv átültetésére nyitva álló határidő még nem járt le, és a 2008/95 irányelvet még nem helyezték hatályon kívül, az alapügybeli tényállásra alkalmazandó rendelkezések a 2008/95 irányelv rendelkezései, nem pedig a 2015/2436 irányelv rendelkezései.

30 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy bár azokat a színes motívumokat, amelyekre az alapügy tárgyát képező védjegybejelentések vonatkoznak, arra szánták, hogy a szállítási szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, egy adott módon helyezzék el, az alapeljárás felperese kifejezetten jelezte, hogy maguknak e tárgyaknak a formája nem képezte e bejelentések tárgyát.

31 Következésképpen meg kell állapítani, hogy két kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy egy szolgáltatás tekintetében védjegyként lajstromoztatni kívánt olyan megjelölés megkülönböztető képességét, amely színes motívumokból áll, és amelyet arra szánnak, hogy az e szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, kizárólagosan és szisztematikusan egy adott módon helyezzenek el, e tárgyak vonatkozásában kell értékelni, megvizsgálva, hogy e megjelölés jelentősen eltér-e az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

32 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a védjegy alapvető funkciója az, hogy biztosítsa a fogyasztó vagy végső felhasználó számára a védjeggyel jelölt áru vagy szolgáltatás származásának azonosíthatóságát, lehetővé téve ezáltal számára, hogy azt az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni a máshonnan származó áruktól vagy szolgáltatásoktól (2019. június

12-i Hansson ítélet, C-705/17, EU:C:2019:481, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A 2008/95 irányelv 3. cikke értelmében vett ezen megkülönböztető képességet egyrészt a védjegybejelentésben feltüntetett árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett közönség észlelésére tekintettel kell értékelni, amely közönség az említett áruk vagy szolgáltatások szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztóiból áll (lásd ebben az értelemben: 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet, C-363/99, EU:C:2004:86, 34. pont; 2019. szeptember 12-i Deutsches Patent- und Markenamt [#darferdas?] ítélet, C-541/18, EU:C:2019:725, 20. pont).

33 Ezenkívül, valamely megjelölés 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességének értékelése céljából az illetékes hatóságnak *in concreto* vizsgálatot kell lefolytatnia, figyelembe véve az adott ügy valamennyi releváns körülményét, adott esetben ideértve e megjelölés korábbi használatát is (lásd ebben az értelemben: 2019. március 27-i Hartwall ítélet, C-578/17, EU:C:2019:261, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Amennyiben – mint az alapügyben is – a védjegybejelentés olyan megjelölésre vonatkozik, amelyet arra szánnak, hogy a szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, kizárólagosan és szisztematikusan egy adott módon helyezzenek el, e megjelölés megkülönböztető képességét nem lehet attól függetlenül értékelni, hogy az érintett közönség miként észleli e megjelölés e tárgyakon való elhelyezését.

35 Ugyanis, még ha a szolgáltatás nyújtására szolgáló tárgyak nem is képezik tárgyát a védjegybejelentésnek, az érintett közönség a szóban forgó megjelölést alkotó színes motívumokat úgy észleli, mint amelyeket azokon a tárgyakon helyeznek el, amelyek azok kizárólagos hordozóiként szolgálnak.

36 Ebből következik, hogy egy olyan színes motívumokból álló megjelölés megkülönböztető képességének értékelését, amelynek az a rendeltetése, hogy az e szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, kizárólagosan és szisztematikusan egy adott módon helyezzenek el, többek között az említett észlelés figyelembevételével kell elvégezni.

37 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság feladata lesz annak megállapítása, az ügyiratok *in concreto* és átfogó vizsgálata keretében, hogy a szisztematikus elrendezésű színek kombinációi, úgy ahogyan a védjegybejelentésekben szerepelnek, alkalmasak-e arra, hogy a kérdéses megjelöléseket önmagukban vett megkülönböztető képességgel ruházzák fel (lásd analógia útján: 2019. március 27-i Hartwall ítélet, C-578/17, EU:C:2019:261, 34. pont). E feltételt teljesültnek kell tekinteni, ha ezen elemzésből az derül ki, hogy az alapeljárás felperesének szállítójárművein elhelyezett színkombinációk lehetővé teszik az átlagos fogyasztó számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni az e vállalkozás által nyújtott szállítási szolgáltatásokat a más vállalkozások által nyújtott szolgáltatásoktól.

38 Ha az bizonyosodik be, hogy az említett színkombinációk a szóban forgó szolgáltatások tekintetében nem rendelkeznek önmagukban vett megkülönböztető képességgel, e körülmény nem olyan jellegű, amely kizárja, hogy azok a jövőbeli használatuk révén ilyen megkülönböztető képességre tehetnek szert.

39 Az említett elemzés keretében nem kell vizsgálni, hogy a védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölések jelentősen eltérnek-e az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

40 Ugyanis, amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól való jelentős eltérés fennállására vonatkozó értékelési szempont azokban az esetekben alkalmazandó, amikor a megjelölés annak az árunak a külső megjelenéséből áll, amelynek tekintetében a védjegyként történő lajstromozást kérik, mivel az átlagos fogyasztó – grafikus vagy szöveges elemek hiányában – nem szokta az áruk származását az áruk formája vagy azok csomagolásának formája alapján vélelmezni (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Henkel

kontra OHIM ítélet, C-456/01 P és C-457/01 P, EU:C:2004:258, 39. pont; 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 27–29. pont; 2015. május 7-i Voss of Norway kontra OHIM ítélet, C-445/13 P, EU:C:2015:303, 90. és 91. pont).

41 Ezt az értékelési szempontot akkor is alkalmazni kell, ha a megjelölés azon üzlethelyiség belső kialakításának ábrázolásából áll, ahol a védjegybejelentésben megjelölt szolgáltatásokat nyújtják (lásd ebben az értelemben: 2014. július 10-i Apple ítélet, C-421/13, EU:C:2014:2070, 20. pont).

42 Márpedig olyan esetben, mint a jelen eset, amelyben a szóban forgó megjelölések olyan grafikai elemekből állnak, amelyeket a védjegybejelentésben megjelölt szolgáltatások nyújtásához használt tárgyakon helyeznek el, nem ez a helyzet.

43 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy bár az alapügy tárgyát képező szolgáltatások nyújtásához használt tárgyak – nevezetesen a közlekedési eszközök – szaggatott vonallal szerepelnek a védjegybejelentésekben, mind annak jelölése céljából, hogy hol kell elhelyezni a bejelentett védjegyeket, mind azok körvonalainak jelölése céljából, a védjegybejelentésekben szereplő megjelölések ugyanakkor nem keverhetők össze e tárgyak formájával vagy csomagolásával, és nem is az a céljuk, hogy azt a fizikai teret ábrázolják, amelyben a szolgáltatásokat nyújtják. Az említett megjelölések ugyanis olyan színkombinációkból állnak, amelyek szisztematikus elrendezésűek és térben elhatároltak. E védjegybejelentések tehát pontosan meghatározott grafikai elemekre vonatkoznak, amelyeknek – a jelen ítélet 40. és 41. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által érintett megjelölésekkel ellentétben – nem az a céljuk, hogy valamely árut vagy valamely szolgáltatásnyújtási helyet ábrázoljanak azok vonalainak és a körvonalainak egyszerű megjelenítésével.

44 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely szolgáltatás tekintetében védjegyként lajstromoztatni kívánt olyan megjelölés megkülönböztető képességét, amely színes motívumokból áll, és amelyet arra szánnak, hogy az e szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, kizárólagosan és szisztematikusan egy adott módon helyezzenek el, arra való figyelemmel kell értékelni, hogy az érintett közönség miként észleli e megjelölés e tárgyakon való elhelyezését, anélkül, hogy vizsgálni kellene azt, hogy e megjelölés jelentősen eltér-e az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely szolgáltatás tekintetében védjegyként lajstromoztatni kívánt olyan megjelölés megkülönböztető képességét, amely színes motívumokból áll, és amelyet arra szánnak, hogy az e szolgáltatás nyújtásához használt tárgyak felületén, azok nagy részét lefedve, kizárólagosan és szisztematikusan egy adott módon helyezzenek el, arra való figyelemmel kell értékelni, hogy az érintett közönség miként észleli e megjelölés e tárgyakon való elhelyezését, anélkül, hogy vizsgálni kellene azt, hogy e megjelölés jelentősen eltér-e az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól.

Aláírások